

«بهشتِ رنجبران»

شعری بخوان که زمزمه‌گر خوانند
هر جا ستم‌کشانِ جهان با هم
معدن‌چیانِ کنارِ پرستاران
رانندگان و کارگران با هم

با ما بخوان که زمزمه اندازیم
بر پینه‌لبانِ کشاورزان^۱
نجوا کنند در شبِ بارانداز
انباردارهای جوان با هم

در کارخانه بر لبِ شب‌کاران
اخراجیان و مُزدطلب‌کاران
وردِ زبانِ لشکرِ بی‌کاران
زحمت‌کشانِ سوخته‌جان با هم:

«ای در صفوفِ محکمِ ما ملحق!
ماییم پا فشرده بر این یک حق:
- آزادی و برابری مطلق -
آری! رهایی همگان با هم

اندازه‌نیاز و توان هر کس
بگذارد و بگیرد از آن هر کس
از آسمان اگر به زمین آریم
روزی بهشتِ رنجبران با هم»

امیر لایق

^۱ شایع است که لبان کشاورزان و ملّاحان بر اثر مواجهه طولانی مدت با نور خورشید دچار زخم‌هایی شود که به آن farmer's lip یا sailor's lip نیز می‌گویند؛ این زخم‌ها گاه به ضایعات سرطانی تبدیل می‌شوند.